

[Kristine Keltberg.]

alder, altså de 16-19-årige fra de studievante miljøer, fra de hjem, der ikke har den rigtige økonomiske baggrund for at skaffe børnene en god uddannelse. Det var netop den restgruppe, vi var ved at få fat i. Det var netop de unge mennesker, man var ved at kunne få ind i en uddannelse, der ville gøre ikke blot dem selv bedre i stand til at slås med arbejdsløsheden, men også ville gøre landet rigere, rigere for os selv og for vores egne børn. Det forekommer mig, at det er en meget, meget letsindig form for besparelse.

Der er blevet lagt en masse symbolværdier ind i denne afstemning omkring disse, jeg havde nær sagt små 68 mill. kr., der her er tale om, og jeg vil ikke undlade endnu en gang — selv om det formodentlig er håbløst — at gøre opmærksom på, at det er noget, man kommer til at fortryde, hvis man ellers har talt alvorligt, når man talte om uddannelsens demokratisering her i landet og om en modernisering og om en uddannelse, der var tidssvarende. Vi har bogstavelig talt ikke haft andre forsøg på uddannelsesområdet i mange, mange år, og vi er ved at være sakket agterud, hvad den almene uddannelse angår, ikke blot i forhold til de lande, vi plejer at sammenligne os med i vest og i øst, men såmænd helt langt uden for den del af verden, vi overhovedet plejer at sammenligne os med.

Jeg vil gerne pege på, at man så taler om ungdomsydelsen som den mulighed for støtte, de 16-19-årige dog har tilbage, ja, fru Hanne Reintoft har allerede været inde på dette emne. Det er et fuldstændigt miskask af en form for støtte, der gør uligheden ikke blot socialt større, men også geografisk større, end den overhovedet var på det tidspunkt, da man satte EFG-uddannelserne i gang.

Jeg vil gerne pege på andre nedskæringer inden for uddannelsesområdet. Jeg vil pege på en såkaldt stigning i indtægterne, der hedder forhøjelse af skolehjemsbetalingen. Det er alt sammen tendenser i samme retning, det er alt sammen forsøg på at ødelægge uddannelsesmulighederne for netop de grupper i samfundet, der trænger mest til dem, at lægge byrderne på dem, der dårligst kan bære dem netop i forbindelse med uddannelsen.

Hele dette område er karakteriseret af en kortsynethed, som man egentlig må skamme sig over overhovedet at overvære, fra såkaldte ansvarsbevidste partiers side. En del af disse forsøg på besparelser stammer fra andre partier end regeringspartiet, men jeg kan kun beklage, at også ministeren i så høj grad er gået med på denne sparedille, som tilfældet er.

Man kan jo også pege på de besparelser, der ligger inden for undervisningsministeriets byggeprogram. De kan umuligt tjene til at øge beskæftigelsen; det er arbejdsløshedsfremmende besparelser. Også dem må vi tage afstand fra. De er ikke kun til gene for dem, der skulle have glæde af institutionerne. De er også til gene for de mennesker, der skulle have udført dette byggearbejde.

Derimod vil jeg pege på, at man omkring et andet punkt, nemlig ændringsforslag nr. 903, måske ikke har haft nogen hel klarhed over, hvad det var, vi ønskede med vores forslag om at forhøje beløbet til tolkebistand. Det drejer sig her om fremmedarbejderne, en gruppe, der er ganske skammelig behandlet i Danmark i disse dage, en gruppe, som i meget høj grad trænger til at få al den bistand, der er mulig, bl. a. på det sproglige område, hvilket er forudsætningen for, at man kan komme videre med at få dem integreret og få dem i tale. Det er overordentlig vigtigt, at denne tolkebistandsmulighed bliver forøget, og at den bliver brugt. Det er en stor fejl, at pengene ikke hidtil er blevet brugt, og det er den fejl, vi peger på skal gøres god igen.

Inden for et helt andet område vil jeg pege på, at vi desværre ikke kan gå ind for det, som hr. Steen Folke antydede, nemlig den totale afskaffelse af kaffefonden, ændringsforslag nr. 184 — det er udenrigsministeriets budget, jeg er inde på nu — fordi vi, selv om vi går ind for afskaffelse af kaffefonden, ikke hører til de grupper, der ønsker den slags voldsomme og pludselige ændringer. Vi er i og for sig ikke helt, men dog nogenlunde tilfredse med den gradvise nedskæring, som man fra regeringens side på det punkt lægger op til.

Jeg vil i øvrigt blot bemærke med hensyn til kristeligt folkepartis forslag om at afskaffe bidraget til UNESCO, at jeg kan godt forstå hensigten med det og kan til en vis grad sympatisere med noget i det, men jeg